

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

8. Veneris familia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

pudiosæ deæ? Cur? ut eam reddant propitiam sibi? an quidquam execrabilius in gente tam sancta, & à Deo peculiariter electa? in sexu, quem verecundiam docet natura, quem insita pietas in castæ religionis inclinat studium? Nempe ab apro occisus est Adonis, etiamnum puer. Li-
ceat hic illud è SS. litteris usurpare: *fera pessima devoravit eum.* Gen.
37. Nam quæ bellua crudelior, quam dira libido? uno quæ morsu per-
imit innocentiam, & indolem cœlo natam transmittit in fauces Tartari.
Cave nemus Idalium, quisquis cautum saluti voles, adolescens. Tot Ve-
nus in te immittit apros, quot pravos tibi adsciscis socios. Apris fulmen
est in dentibus, perniciosis congerronibus in lingua. Deplorata non re-
dit Castitas.

Pingitur Adonis, ait Macrobius I. i. Sat. capite obnupto, specie tri-
sti, faciem manu lœva intra amictum sustinens, lacrymæ visione conspi-
cientium manare creduntur. Nempe Dolor nascitur ex Voluptate; quæ,
cum initio sit mellea, aescit ad extremum: quodque ait M. Tullius pro
Cœlio: Amores & deliciae mature & celeriter deflorescant, & in omni-
bus rebus, voluptatibus maximis fastidium finitimum est. Id quod de
Hypani fluvio memorat Herodotus lib. 4. eum ab initio dulcem fluere,
deinde valde amarum effici. De amore Poëta multa paucis.

Spes incerta, timor constans, fugitiva Voluptas,
Gaudia moesta, dolor dulcis, amarus amor.

Et aliud:

Libertas carcer, pax pugna, dolenda Voluptas,

Spes metus est, fel mel, seria ludus amor.

Nec immerito Adonis in florem cognominem, seu *Anemonem* eius-
dem curti sanguine coloris, conversus fingitur: qui, ut inquit Plinius,
nunquam se aperit, nisi vento spirante, unde & nomen accepit. *avenas*
enim ventus dicitur. Forma flos brevis ævi; bonum fragile, anceps,
fugax.

Immodicis brevis est ætas, & rara senectus. Martial. lib. 6.

In anemonem itaque mutatur Adonis, cuius florem, ut & rosæ:

Una dies aperit, conficit una dies.

Et cuius formæ (aut voluptatis) ventus quilibet spolium aufert.

VIII. (k) Inter alia de laudibus præclaræ huius deæ hoc Am-
brosius lib. 1. de Cain. c. 4. Illic (ubi Venus habitat) comessantium tu-
multus, concertantium clamor, litigantium cædes, concentus canentium,

Xxx 2

sal-

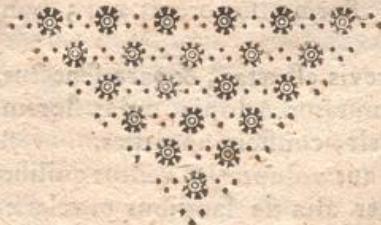
(k) Veneris familia.

saltantium strepitus, ridentium cachinnus, lascivientium plausus, confusa omnia. Et cap. 5. Sævis criminum stimulus Libido est, quæ nunquam manere quietum patitur affectum. Nocte fervet, die anhelat, de somno excitat, à negotio abducit, aufert consilium, amantes inquietat, lapsos inclinat, castis insidiatur, potiendo inflammat, ubique accenditur. Caverent sibi ab hac meretricula Juvenes, si monentem audirent Comicum.

Id verò est, quod mihi puto palmarium
Me reperisse, quo modo adolescentulus
Meretricum ingenia & mores posset nōsse:
Maturè ut cùm cognōrit, perpetuò oderit.
Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius,
Nec magis compositum quicquam, nec magis elegans:
Quæ cum amatore suo cùm cœnant, ligurunt.
Harum videre illuviem, fordes, inopiam,
Quām inhonestæ solæ sint domi, atque avidæ cibi,
Quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent:
Nōsse omnia hæc, salus est adolescentulæ.

Terentius in Eunuch.

In Venerem, Cupidinem sinu foventem, sic quidam:
Deciduum alternis reparat quid fœtibus Orbem?
Fertilis hæc cœlo nata favente Venus.
Quid mentem, virésque virūm funestiūs haurit?
Hæc eadem pelago nata furente Venus.
Quid Venus est igitur? lethalis vita, venenum
Mulcens, mors Venus est blanda, jocúsque nocens.

S Y M.